

wjecznu Praudosz, a teho runja, hem
wsacz.

Atemu skuscheju tejšch te krasne
Schpruchi, kiž su tam a hem we tych
Prophetach, diež woni Knesej Krystušej
sjaunje to wulke Meno dadža, so jeho
Boha menuja. Jako w Psalmi 68.
Jeremiaša 23. tejšch 31. a Hoseaša 3.
Tam stej tak: Potom budža so Israelske
Dzjeczi wobroczič, a teho Knesa swojeho
Boha, a swojeho Brala Davita pyttacž,
a budža teho Knesa a jeho Tladu czeszicž.
Tudy wopische won spomnjemy
Sstowani, cži dwje rozdželenje Par-
schoni, Boha a Brala Davita, to je Kry-
stus, kotryž Davitej skubeny bje, so by
na jeho Stoli kedžil wjecznje. A tolla
sezini won s Davita a s Boha smolom
jenu Wjez, dyž won praji: Israelska
Kraja budže jenu pyttacž. Pschetož Da-
vita runje jako Boha pyttacž, to je jeho
czeszicž, so jemu dowjericž a jemu sku-
zicž, dyrbi sjaune Pschibostwo bydž,
aby Boh a Davit, (to je Krystus ton
Syn Davitowy po Cijeli) dyrbi a j-
dyn jenicžki Boh bydž, kajž to ton Pro-
pheta potom derje romadu wosine a rek-
ne: Woni budža teho Knesa a jeho Tla-
du czeszicž.

Tak reci Krystus wot teho 110. Ps.
a pola Matth. 22. so by tym Pharisej-
skim tak daloko dowedl, so bychu steho
Psalma srosmeli, so Krystus niz jeno
Davitowy Syn sam, ale tejšch Božij
Syn je, to je, prawy a wjeczny Boh.
Te, a wschitke druhe Swjetsenja, d yr-
bimy my swjeru wopomnicž, tak so bych-

my so pschecziwo Czertej a wschitkemu
Kzarstwu wobrocž moli.

Runje jako my njete te Swjetsenja,
wot teho Syna Božeho, nascheho
Knesa a Wumoznika Jesom Krysta
skuscheli smy: Tak chzemy my tejšch
mekotre Swjetsenja wobladacž wot te-
ho sw. Ducha, so won wjeczny Boh,
a tolla jena rozdželena Parschona je,
to je, so won ani Wotz ani Syn neje,
hacž won runje swojeho Bneja a Na-
tury dla temu Wotzej a Synnej wschu-
džom zylje runy je. Tak so by nascha
Wjera wschudžom pjekna czista a wješta
wostata, so so my jeno kjenemu, wjecz-
nemu a wschehomoznemu Bohu modli-
my, a niz kžjom Boham, (jako Židzi a
Turkojo na nas kžja) a so tolla to Ros-
dželenje tych Parschonow nesubimy, ani
nesapremy, so ton jenicžki Boh je: Boh
Wotz, Boh Syn, a Boh sw. Duch.

Pschitem pak dyrbimy so my Kschesz-
jenjo jako Bohu s Wutrobu sa to
diakowacž, so my wot takich wufokich
Artikelow, tak krasne, sjaune a wješte
Wobswjetsenja we swjatem Pismu
mamy, na kotrejž my nasche Wutrobe sa-
tožicž, a so napschecziwo Czertej a zyl-
mu Swjetej speczič možemy. Psche-
tož my netrebamy tudy Cilowekam
wjericž, kama nascha Sbožnosz Krystus,
pokasuje a prjeduje nam, hacž najkraf-
nišo, so ton sw. Duch, wjeczny, a
wschehomozny Boh je; hewak neby won
swoju Pschikasnju wot swjatej Cz-
zny tak dal, so so w Meni Boha teho
Wotza, Syna a swjateho Ducha chzicž
dyr-